

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igora Belka a z členov JUDr. Ing. Miroslava Gavalca a JUDr. Eleny Berthotyovej PhD., v právnej veci žalobcu: **kpt. Ing. R.**, bytom L., právne zastúpeného JUDr. M., advokátom, P., proti žalovanému: **Náčelník Generálneho štábu ozbrojených síl Slovenskej republiky**, Kutuzovova č. 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. ŠbPeM-81-180/2007 zo dňa 13.12.2007, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S 28/2008-55 zo dňa 2.4.2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S 28/2008-55 zo dňa 2.4.2009 **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia č. ŠbPeM-81-180/2007 zo dňa 13.12.2007, ktorým žalovaný potvrdil personálny rozkaz riaditeľa personálneho úradu č. 6538 zo dňa 12.10.2007 o zamietnutí žiadosti žalobcu o skončenie služobného pomeru podľa § 72 ods. 1 písm. a/ zákona č. 346/2005 Z.z. o štátnej službe profesionálnych vojakov ozbrojených síl Slovenskej

republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon“). O trovách rozhodol krajský súd tak, že ich náhradu žalobcovi nepriznal.

Krajský súd tak rozhodol potom, čo dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie a postup správneho orgánu boli v súlade so zákonom. Krajský súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že pokiaľ služobný pomer žalobcu vznikol podľa zákona č. 76/1959 Zb., na žalobcu sa vzťahuje § 196 ods. 2 písm. a/ zákona. Nestotožnil sa s tvrdením žalobcu, že na jeho prípad sa vzťahuje § 196 ods. 3 zákona a že pomer sa mu mal skončiť zo zákona dňa 30.6.2006, nakoľko žalobcovi nebola zosúladená funkcia s hodnosťou a nepodpísal dohodu o zotrvaní v služobnom pomere podľa § 21 ods. 10 písm. d/ zákona. Konštatoval, že pokiaľ do 30.6.2006 vojak zosúladí dosiahnutú hodnosť s plánovanou hodnosťou, zmení sa v súlade s § 196 ods. 4 zákona trvanie dočasnej štátnej služby vojakov na dočasnú štátnu službu podľa § 21 ods. 3 zákona. Poukázal na osobitnú právnu úpravu vyplývajúcu z § 203 ods. 2 zákona, podľa ktorej patrí pilotovi ustanovenému pred účinnosťou zákona do funkcie s nižšou plánovanou hodnosťou, než akú dosiahol, hodnostný plat podľa dosiahnutej hodnosti, najdlhšie do 31.12.2010. Podľa názoru súdu § 203 ods. 2 zákona tak predstavuje osobitnú právnu úpravu k § 196 ods. 3 zákona, podľa ktorého majú byť funkcie profesionálnych vojakov zosúladené do 30.6.2006 s ich hodnosťami tak, aby každá funkcia v ozbrojených silách bola obsadená profesionálnym vojakom s hodnosťou, ktorá je na danú funkciu plánovaná, inak sa služobný pomer vojaka 30.6.2006 končí priamo zo zákona. Toto ustanovenie sa však nevzťahuje na pilotov, pre ktorých platí, že ich funkcie, do ktorých boli ustanovení pred účinnosťou zákona, musia byť zosúladené s hodnosťami najneskôr do 31.12.2010 – preto sa služobný pomer pilotom neskončil z dôvodu nesúladu plánovanej a dosiahnutej hodnosti 30.6.2006, ale až 31.12.2010, pokiaľ dovedy nenastanú iné právne skutočnosti, s ktorými zákona spája zánik služobného pomeru. Poukázal na skutočnosť, že žalobca dosiahol vojenskú hodnosť kapitán dňa 12.7.2002, teda pred účinnosťou zákona, ustanovuje sa doba výsluhy v hodnosti na 11 rokov, čo znamená, že dočasná štátna služba žalobcu by v zmysle § 196 ods. 2 písm. a/ zákona mala skončiť zo zákona dňa 11.7.2013, no keďže žalobca je pilot, jeho služobný pomer sa s poukazom na § 203 ods. 2 zákona skončí zo zákona dňa 31.12.2010.

K tvrdeniu žalobcu, že nepodpísal oznámenie o právnom postavení profesionálneho vojaka a teda nenapĺňa podmienku súhlasu s výkonom štátnej moci podľa potrieb služobného

úradu ustanovenú v § 13 ods. 1 písm. o/ zákona, uviedol, že ide o podmienku pre prijatie do štátnej služby, nie je však dôvodom na skončenie dočasnej štátnej služby. Poukázal tiež na to, že žalobca nespĺnil ku 31.8.2005 svoj záväzok zotrvať v služobnom pomere a preto nebolo možné aplikovať § 196 ods. 14 zákona.

Podľa záveru súdu žalobcovi sa v zmysle § 196 ods. 2 písm. a/ zákona jeho služobný pomer zmenil na dočasnú štátnu službu, ktorá s poukazom na § 203 ods. 2 zákona bude trvať do 31.12.2010. Poukázal na § 70 ods. 2 písm. a/ zákona zakotvujúci fakultatívnu možnosť prepustenia, ktorá vychádza z potrieb ozbrojených síl SR a teda na skutočnosť, že na prepustenie zo služobného pomeru žalobca nemá právny nárok.

Proti rozsudku súdu podal žalobca včas odvolanie a žiadal jeho zmenu a zrušenie napadnutého rozhodnutia žalovaného. Namietal nesprávne právne posúdenie krajským súdom, ktoré videl v tom, že služobný orgán zamietol jeho žiadosť o prepustenie so služobného pomeru z dôvodu neuplynutia doby v hodnosti, teda že ešte neuplynul dátum 11.7.2013, avšak súd v odôvodnení napadnutého rozsudku poukazoval na to, že jeho služobný pomer skončí dňom 31.12.2010, ak nenastanú iné skutočnosti. Krajskému súdu vytýkal, že sa vôbec nezaoberal ani možnosťou zmeny jeho služobného pomeru v zmysle § 196 ods. 5 písm. a/ zákona, podľa ktorého doba výsluhy sa určí do doby, kedy mal vojak záväzky preto, lebo toto ustanovenie sa naňho nevzťahuje, lebo sa vzťahuje len na 55-ročných a starších vojakov. Podľa jeho názoru, ak bol 31.8.2005 s vyššou hodnosťou na funkcii s plánovanou nižšou hodnosťou, tak sa naňho mal vzťahovať postup podľa § 196 ods. 3 zákona, kedy mu mala byť zrovnaná v lehote do 30.6.2006 hodnosť a funkcia alebo mal byť prepustený. Hodnosť s funkciou mu bola zrovnaná ale až od 1.7.2006 a preto mal byť dňom 1.7.2006 prepustený. Dôvodil, že v službe mal takto ostať len za predpokladu, že by bol do 30.6.2006 ustanovený do funkcie s rovnakou plánovanou hodnosťou alebo ak by bol podpísal dohodu v zmysle § 21 ods. 10 písm. c/ zákona, ktorú však nepodpisoval. Podľa jeho názoru, ak žalovaný takto nepostupoval a krajský súd sa týmto nezaoberal, postupoval nesprávne. Nesúhlasil ani s výkladom krajského súdu týkajúcim sa § 13 ods. 1 písm. o/ zákona, v ktorom sa hovorí o súhlase s výkonom štátnej služby, pretože tu nemožno opomenúť § 13 ods. 2 zákona, ktorý zakotvuje existenciu súhlasu s výkonom štátnej služby po celú dobu jej trvania. Preto mal byť zo služby prepustený aj z dôvodu, že s jej výkonom už nesúhlasil.

Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť. Uviedol, že žalobca nepreukázal žiadne skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na zákonnosť žalobou napadnutého rozhodnutia a že sa stotožňuje s právnym záverom súdu prvého stupňa.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu a konanie, ktoré mu predchádzalo v intenciách dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 v spojení s § 246c OSP), bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 9. novembra 2010 po tom, čo deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky najmenej päť dní vopred (§ 156 ods. 1 a 3 OSP).

Odvolací súd zo spisu prvostupňového súdu ako aj z podkladov predložených žalovaným zistil, že žalobca je v činnnej službe od 12.7.1997 a jeho služobný pomer vznikol za účinnosti zákona č. 76/1959 Zb. o niektorých služobných pomeroch vojakov. Z podkladov predložených žalobcom vyplýva, že žalobca mal od 12.7.2002 hodnosť kapitán, od 1.10.2004 bol ustanovený do funkcie starší pilot, hoci pre túto funkciu bola plánovaná nižšia hodnosť (nadporučík). Hodnosť s funkciou boli žalobcovi zosúladené odo dňa 1.7.2006, kedy bol ustanovený do funkcie veliteľa.

Žalobca žiadosťou zo dňa 28.8.2007, doručenou Vojenskému útvaru 1201 dňa 3.9.2007 požiadal o skončenie služobného pomeru profesionálneho vojaka prepustením najneskôr k 30.11.2007 podľa § 70 ods. 2 písm. a/ zákona. V žiadosti vyjadril svoj nesúhlas s výkonom štátnej služby podľa potrieb služobného úradu a od účinnosti zákona s ním nikdy nesúhlasil (ako to má vyplývať z jeho žiadosti zo dňa 23.9.2005). Uviedol, že zároveň nespĺňa ani § 13 ods. 2 zákona. K 30.6.2006 bol v hodnosti kapitán na funkcii s plánovanou hodnosťou nadporučík a nedal svoj písomný súhlas s priznaním nižšej hodnosti podľa § 211 zákona. Ďalej dôvodil, že čas trvania dočasnej štátnej služby sa mu nezmenil na inú dohodnutú dobu podľa § 21 ods. 10 písm. d/ zákona, pretože služobný pomer sa mu mal skončiť priamo zo zákona dňom 30.6.2006 podľa § 196 ods. 3 zákona, inak by bol porušený čl. 36 písm. b/ Ústavy Slovenskej republiky. Napriek tomuto nezákonnému postupu bol premiestnený z VÚ 4977 Sliač k V Ú 1201 Kuchyňa. V žiadosti žalobca odmietol vojenskú

službu z dôvodu svojho presvedčenia v súlade s čl. 8 Dohovoru 120/1975 Zb. medzinárodný pakt o občianskych a politických právach, 327/1999 Z.z. a uviedol, že ďalšia služba v ozbrojených silách je preňho v rozpore s jeho svedomím podľa čl. 25 Ústavy Slovenskej republiky. Dodal, že chce zmeniť povolanie v súlade s čl. 35 Ústavy a v súčasnej dobe je štátnou mocou nútený pracovať v rozpore s čl. 18 ods. 1 a 2 písm. b/ Ústavy.

Po podaní žiadosti o skončenie služobného pomeru bol so žalobcom vykonaný personálny pohovor. Zo záznamu o jeho vykonaní ako aj z návrhu na prepustenie zo služobného pomeru profesionálneho vojaka zo dňa 12.7.2007 vyplýva, že žalobca je v činnnej službe od 12.7.1997, v hodnosti kapitán od 12.7.2002 a v tom čase bol vo funkcii veliteľa 3. roja dopravnej letky bojových jednotiek Dopravného leteckého krídla Vzdušných síl OS SR (VÚ 1201 Kuchyňa) a to od 1.7.2006. Ďalej zo záznamu vyplýva, že žalobca má záväzok na dočasnú štátnu službu v hodnosti kapitán do 11.7.2013 a záväzok podľa predchádzajúcich právnych predpisov plní do 11.11.2008 a tiež skutočnosť, že v tom čase bola naplnenosť pilotov 76,6%.

Riaditeľ personálneho úradu OS SR personálnym rozkazom č. 6538 zo dňa 12.10.2007 žiadosť žalobcu o skončenie služobného pomeru podľa § 70 ods. 2 písm. a/ zákona zamietol podľa § 72 ods. 1 písm. a/ zákona. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobcovi ešte neuplynula doba výsluhy v hodnosti a v súčasnej dobe je nedostatok profesionálnych vojakov vo funkciách pilotov. Uviedol tiež, že správny orgán sa v správnom konaní zaoberal dôvodmi žiadosti žalobcu, no vzhľadom k súčasným potrebám OS SR tieto dôvody nemôžu byť zohľadnené.

Voči personálnemu rozkazu sa žalobca odvolal dôvodiac, že rozkaz sa odvoláva na neuplynutie doby v hodnosti, ktorá má uplynúť v roku 2013. Podľa jeho názoru mal však byť prepustený na základe § 196 ods. 3 zákona, pretože mu nebola zosúladená funkcia s hodnosťou a ani nebola podpísaná dohoda o zotrvaní v služobnom pomere podľa § 21 ods. 10 písm. d/, teda v ozbrojených silách je protizákonne. Nesúhlasil s určením doby služby podľa § 196 ods. 2 písm. a/ zákona, pretože k 31.8.2005 bol na funkcii s plánovanou nižšou hodnosťou, než akú dosiahol. Poukázal na § 13 ods. 1 písm. o/ zákona a na to, že od roku 2005 nesúhlasí s výkonom štátnej služby podľa potrieb služobného úradu a opätovne to uviedol aj v svojej žiadosti. Popísal aj svoju zložitú rodinnú a bytovú situáciu; žalovanému

vytýkal, že napadnutým rozhodnutím mu je bránené zmeniť povolanie alebo začať podnikat', čím sú porušované čl. 25, 29 a 35 Ústavy a § 13 ods. 2 zákona. Personálny rozkaz považoval za účelový, pretože jeho účelom je nikoho neprepustiť do 30.12.2007 len z toho dôvodu, aby prepustení vojaci nemali valorizáciu výsluhového dôchodku, ktorá by inak činila asi 20%.

Ustanovenie § 70 zákona upravuje dôvody skončenia služobného pomeru profesionálneho vojaka a to tak, že odsek 1 tohto ustanovenia vymenúva obligatórne dôvody skončenia pomeru prepustením a ods. 2 vymenúva dôvody, kedy vojak môže byť prepustený zo služobného pomeru. **Služobný pomer profesionálneho vojaka možno podľa § 70 ods. 2 zákona skončiť prepustením, ak**

- a) požiadal o skončenie služobného pomeru pred uplynutím doby uvedenej v odseku 1 písm. i) až k),
- b) bol právoplatne odsúdený pre trestný čin, ak nejde o prípad uvedený v odseku 1 písm. f),
- c) v priebehu po sebe nasledujúcich šiestich mesiacov opakovane porušil základnú povinnosť ustanovenú v § 119.

Podľa § 196 ods. 2 zákona **služobný pomer, ktorý vznikol profesionálnemu vojakovi podľa predchádzajúceho právneho predpisu, sa mení odo dňa účinnosti tohto zákona na dočasnú štátnu službu podľa tohto zákona do**

- a) uplynutia doby výsluhy v hodnosti, ak tá profesionálnemu vojakovi uplynie po 1. júli 2006, najdlhšie však do uplynutia maximálnej doby služby alebo dosiahnutia 55 rokov veku,
- b) 30. júna 2006, ak
 1. do 31. decembra 2005 presiahol profesionálny vojak dobu výsluhy v hodnosti o menej ako tri roky alebo
 2. do 30. júna 2006 uplynie profesionálnemu vojakovi doba výsluhy v hodnosti,
- c) uplynutia dohodnutej doby podľa tohto zákona, najdlhšie však do uplynutia maximálnej doby služby alebo dosiahnutia 55 rokov veku, ak pred účinnosťou tohto zákona dosiahol generálsku hodnosť,
- d) 31. decembra 2005, ak do 31. decembra 2005
 1. profesionálnemu vojakovi uplynie maximálna doba služby podľa tohto zákona alebo
 2. profesionálny vojak dosiahne 55 rokov veku, alebo
 3. profesionálny vojak presiahol dobu výsluhy v hodnosti o tri roky a viac.

Služobný pomer profesionálneho vojaka, na ktorého sa vzťahuje odsek 2 písm. a), ak dosiahol vyššiu hodnosť, než aká je plánovaná na funkcii, do ktorej bol ustanovený podľa predchádzajúceho právneho predpisu, sa mení na dočasnú štátnu službu podľa tohto zákona do 30. júna 2006 (ods. 3).

Podľa § 196 ods. 4 zákona trvanie dočasnej štátnej služby podľa odseku 3, ak tento zákon neustanovuje inak, sa zmení na dobu podľa § 21 ods. 3, ak do 30. júna 2006

- a) bude profesionálny vojak ustanovený do funkcie s plánovanou hodnosťou, ktorú dosiahol ku dňu účinnosti tohto zákona, alebo
- b) bude mu podľa § 211 priznaná hodnosť plánovaná na funkcii, do ktorej bol ustanovený pred účinnosťou tohto zákona.

Podľa § 21 ods. 3 zákona dočasná štátna služba, ak tento zákon alebo osobitné predpisy neustanovujú inak, trvá do

- a) uplynutia doby výsluhy v hodnosti,
- b) uplynutia maximálnej doby služby alebo
- c) dosiahnutia 55 rokov veku profesionálneho vojaka.

Podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti OSP sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 OSP).

Pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia. Pri preskúvaní zákonnosti a postupu správneho orgánu súd prihliadne len na tie vady konania pred správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 a 3 OSP).

V predmetnej právnej veci bolo predmetom prieskumu súdom žalobcom namietané rozhodnutie žalovaného č. ŠbPeM-81-180/2007 zo dňa 13.12.2007, ktorým žalovaný potvrdil personálny rozkaz riaditeľa personálneho úradu č. 6538 zo dňa 12.10.2007. Týmto rozkazom

bola zamietnutá žiadosť žalobcu o skončenie služobného pomeru podľa § 70 ods. 2 písm. a/ zákona. Žalobca tvrdil, že žalovaný rozhodnutím porušuje jeho ústavné práva, keď v podstate proti svojej vôli musí zotrvať v služobnom pomere profesionálneho vojaka. Tvrdil, že jeho služobný pomer sa mal v zmysle ustanovenia § 196 ods. 3 zákona skončiť k 30.6.2006, pretože hodnosť mu bola zrovnaná s funkciou až od 1.7.2006, teda jeden deň po zákonom stanovenej lehote.

Odvolaací súd sa stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, ktorý správne ustálil, že napadnuté rozhodnutie v spojení s personálnym rozkazom boli vydané príslušným orgánom a boli v súlade so zákonom.

Z obsahu predložených podkladov vyplýva, že žalobcovi vznikol služobný pomer podľa staršieho zákona a tento sa v zmysle ustanovenia § 196 ods. 2 písm. a/ zákona priamo zo zákona mení na dočasnú štátnu službu. V predmetnej veci prvostupňový správny orgán rozhodoval personálnym rozkazom o žiadosti žalobcu zo dňa 28.8.2007, ktorou sa domáhal skončenia služobného pomeru prepustením na základe jeho žiadosti podľa § 70 ods. 2 písm. a/ zákona. Ako už bolo vyššie uvedené, je zrejmé, že toto ustanovenie upravuje fakultatívne prípady skončenia služobného pomeru, kedy je na uvážení príslušného orgánu, či služobný pomer s profesionálnym vojacom ukončí alebo nie. Preto ak v tomto prípade dospel žalovaný k záveru, že z hľadiska potrieb ozbrojených síl nemožno žiadosti žalobcu o prepustenie z pomeru profesionálneho vojaka vyhovieť, konal a rozhodol v súlade so zákonom. Na tomto závere nemení nič ani tvrdenie žalobcu, že s výkonom štátnej služby nesúhlasí, čím nie je splnená jedna zo zákonných podmienok v zmysle § 13 ods. 1 písm. o/ zákona, ktorá podľa názoru žalobcu musí byť splnená po celú dobu trvania tejto služby, keďže nejde o podmienku ktorej nesplnenie je dôvodom pre skončenie služobného pomeru, ale ide o podmienku, pri splnení ktorej (kumulatívne s ďalšími v zákone vymedzenými podmienkami) možno osobu prijať do štátnej služby a navyše prípadné nesplnenie podmienok vymedzených v § 13 zákona nie je dôvodom pre skončenie pomeru vojaka podľa § 70 ods. 2 písm. a/. V tomto prípade skončenia pomeru návrhom síce disponuje profesionálny vojak, no či bude vojak skutočne prepustený na vlastnú žiadosť, závisí len od posúdenia a rozhodnutia príslušného správneho orgánu a v týchto dimenziách je v podstate aj obmedzená preskúmovacia právomoc správneho súdu.

Je potrebné pripomenúť, že súdne preskúmvacie konanie je ovládané dispozičnou zásadou (§ 249 OSP) a súd je viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby (§ 250j OSP) namietajúcej zákonnosť konkrétneho správneho rozhodnutia a postupu mu predchádzajúceho a pokiaľ žalobca vo svojich podaniach v správnom aj v súdnom konaní argumentoval aj tvrdením o ukončení jeho služobného pomeru k 30.6.2006 vzhľadom na to, že k tomuto dňu nebola zosúladená ním vykonávaná funkcia (starší pilot) s hodnosťou (kapitán), keď k zosúladeniu došlo až 1.7.2006 (ustanovenie do funkcie veliteľa roja) s poukazom na ustanovenia § 196 ods. 2 písm. a/, ods. 3 a ods. 4 zákona, jeho právo domáhať sa určenia existencie právneho vzťahu v inom súdnom konaní nebolo dotknuté.

Podľa názoru odvolacieho súdu sa súd prvého stupňa podrobne zaoberal všetkými žalobnými námietkami, ktoré sú v podstate totožné s odvolacími námietkami a dospel k správne názoru, že preskúmvaným rozhodnutím žalovaného nedošlo k porušeniu zákona, práv a chránených záujmov žalobcu, pričom svoj právny záver aj náležitým spôsobom odôvodnil.

Pretože žalobca neuviedol v odvolaní žiadne iné relevantné skutočnosti, ktoré by záver o zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného a krajského súdu vyvrátili, jeho odvolacie námietky neboli spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku a preto s poukazom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 219 OSP ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c a § 250k ods. 1 OSP tak, že žalobcovi vzhľadom na jeho neúspech v konaní náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 9. novembra 2010

JUDr. Igor Belko, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Ľubica Kavivanovová